

Sygn. akt IV CNP 62/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w O.
z dnia 29 listopada 2012 r.,
w sprawie z powództwa J. N.
przeciwko Kołu Łowieckiemu "O." z siedzibą w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 kwietnia 2014 r.,

- 1) odrzuca skargę;**
- 2) zasądza od skarżącej na rzecz pozwanego kwotę 1 800,-
(jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania o stwierdzenie niezgodności.**

UZASADNIENIE

Skarżąca domagała się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 29 listopada 2012 r., sygn. akt ... 525/12 w punkcie pierwszym, którym została oddalona jej apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w S. oddalającego powództwo o zapłatę kwoty 15.736,92 zł z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez zwierzynę łowną.

W skardze zarzuciła naruszenie prawa procesowego - art. 368 § 1 pkt 4 w zw. z art. 217 § 1 k.p.c., art. 381 i 386 § 6 k.p.c. oraz prawa materialnego - art. 26 ust. 3 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r.- Prawo łowieckie (t.j.: Dz. U. z 2005 r., Dz. U. Nr 27, poz. 1066; dalej Prawo łowieckie) przez niewłaściwe zastosowanie i wskazała, że skutkiem ich naruszenia jest niezgodność zaskarżonego wyroku z art. 26 ust. 3 w zw. z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy- Prawo łowieckie, czego konsekwencją jest wyrządzenie szkody polegającej na nie uzyskaniu od pozwanego świadczenia w kwocie 15.736,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wprawdzie skarżąca nie wskazuje przepisu prawa, na podstawie którego domaga się stwierdzenia niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem, ale z uzasadnienia skargi wynika, że żądanie oparła na art. 424¹ § 1 k.p.c. Poza wykazaniem przesłanek dopuszczalności skargi określonych w tym przepisie, skarżący jest zobowiązany wykazania wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem w jakiej części zostało zaskarżone, przytoczenie jej podstaw i ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym orzeczenie to jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Zachowanie powyższych wymagań konstrukcyjnych skargi podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, uchybienie tym wymaganiom nie podlega sanowaniu, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje odrzuceniem skargi *a limine* (art. 424⁸ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy wyjaśnił także, że wymagania te powinny być spełnione w sposób kumulatywny, a nadto iż każde z nich ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione samodzielnie, niezależnie od innych (postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, niepubl.). Brak jest podstaw do przyjęcia, że zostało spełnione wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., który nakłada na skarżącego obowiązek uprawdopodobnienia szkody, wyrządzonej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Niezbędne jest bowiem dokonanie wyodrębnionego wywodu i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze wskazaniem, że już nastąpiła oraz określenie jej zakresu i rozmiaru. Skarżący powinien nadto uprawdopodobnić czas wystąpienia szkody i wykazać w skardze istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem. Wymogu tego nie spełnia wskazanie przez powoda, że szkoda polega na nie zasądzeniu odpowiedniego odszkodowania za poniesioną szkodę bez uprawdopodobnienia jej wysokości oraz uwiarygodnienia tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów. Uprawdopodobnienie rozpatrywane jest bowiem nie tylko w aspekcie celu, którym jest przekonanie organu decyzyjnego o istnieniu stanu wskazanego przez skarżącą, ale również w aspekcie środków, które usprawiedliwiają to przekonanie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC, nr 7-8, poz. 141). Skarżący powinien odwołać się do okoliczności, które znajdują potwierdzenie w materiałach dołączonych do skargi albo znajdujących się w aktach sprawy prawomocnie zakończonej i wskazują na poniesienie szkody oraz jej związek przyczynowy z zaskarżonym orzeczeniem.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), wobec czego orzeczono jak w sentencji, o kosztach rozstrzygając zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 424¹² k.p.c. oraz § 6 pkt 5

i § 12 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).